

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของผู้นำท้องถิ่น
ในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่: เปรียบเทียบชาวไทยพื้นราบ
กับชาวไทยภูเขา

ผู้เขียน นางสาวอารีญา บุญเปลื้อง
ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร. ปรีชา เจริญ	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพรัช ตระการศิรินนท์	กรรมการ
อาจารย์พนม กุณาวงค์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำ
แผนพัฒนาท้องถิ่นเปรียบเทียบระหว่างผู้นำชาวไทยพื้นราบกับผู้นำชาวไทยภูเขา และ 2) เพื่อศึกษา
ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อระดับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของผู้นำชาวไทย
พื้นราบและชาวไทยภูเขา

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา คือ กลุ่ม
ผู้นำท้องถิ่นในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน
สมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี นายกองค้การบริหาร
ส่วนตำบล รองนายกเทศมนตรี รองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล ปลัดเทศบาล ปลัดองค์การ
บริหารส่วนตำบล และผู้นำอื่น ๆ จำนวน 250 ตัวอย่าง ทั้งนี้ได้แบบสอบถามกลับมาเพียง 140
ตัวอย่าง แต่ใช้ได้เพียง 130 ตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบ
สมมติฐาน ผู้นำท้องถิ่นชาวไทยพื้นราบมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าชาวไทย
ภูเขา โดยใช้ t-test และการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระได้แก่ เพศ อายุ
สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่ง จำนวนครั้งที่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่มี
ความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของผู้นำท้องถิ่นในอำเภอเชียงดาว
จังหวัดเชียงใหม่ โดยหาค่า Chi-Square ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 และ
หาค่าระดับความสัมพันธ์ด้วย Cramer's V

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผู้นำชาวไทยพื้นราบและผู้นำชาวไทยภูเขาในครั้งนี้พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลาง ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาความแตกต่างในแต่ละด้าน คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า ทั้งชาวไทยพื้นราบและชาวไทยภูเขามีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (ดำเนินการ) ทั้งชาวไทยพื้นราบและชาวไทยภูเขามีส่วนร่วมในระดับปานกลาง การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ พบว่า ผู้นำชาวไทยพื้นราบมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนชาวไทยภูเขามีระดับการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ในระดับน้อย การมีส่วนร่วมประเมินผลทั้งชาวไทยพื้นราบและชาวไทยภูเขามีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้นำชาวไทยพื้นราบกับผู้นำชาวไทยภูเขาพบว่า มีความแตกต่างกันในการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการประสานยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาจังหวัดและอำเภอ และการมีส่วนร่วมประเมินผลเกี่ยวกับการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แต่งตั้งผู้นำท้องถิ่นเป็นคณะกรรมการประเมินผลแผนงาน/โครงการ และร่วมตรวจสอบ วิเคราะห์ และประสานแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับแผนพัฒนาจังหวัด อำเภอ และแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด อำเภอ และตำบล ผลสืบเนื่องมาจากผู้นำท้องถิ่นชาวไทยภูเขขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงยุทธศาสตร์ และขาดความรู้ในกระบวนการวางแผน เพื่อแก้ไขปัญหาภายในท้องถิ่นตนเอง และขาดการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ปัจจัยด้านเพศ สถานภาพสมรส รายได้ ตำแหน่ง จำนวนครั้งที่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของผู้นำชาวไทยพื้นราบและผู้นำชาวไทยภูเขา

ผลของการศึกษานี้ คาดว่าจะนำไปเป็นประโยชน์ในการบูรณาการหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ให้เกิดการมีส่วนร่วมในทุกภาคเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการพัฒนาตำบลตามแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

Independent Study Title Participation in Local Development Planning of Local Leaders
in Amphoe Chiang Dao, Changwat Chiang Mai: A Comparison
Between the Lowland and Highland Thais

Author Miss. Areeya Boonpluang

Degree Master of Public Administration

Independent Study Advisory Committee

Lecture Dr. Preecha Jengialem Chairperson

Assistant Professor Pairat Trakarnsirinont Member

Lecturer Panom Gunawong Member

ABSTRACT

The purposes of the study entitled “Participation in Local Development Planning of Local Leaders in Amphoe Chiang Dao, Changwat Chiang Mai: A Comparison Between the Lowland and Highland Thais has the following objectives: 1) to compare the level of participation in local planning between lowland and highland leaders and 2) to identify the variables that relate the participative behavior of the lowland and highland leaders in formulating the local development plans.

Data were collected from a sample of 250 local leaders in Chiang Dao District, comprising of village leaders, village committee, members of Tambon Administrative Councils (TAO), Mayors, Chiefs of TAO Administrative Office and other leaders in the area, 140 of which were returned and only 130 were good enough for data processing by the computer program. Statistics used in this research included frequencies, percentage, mean, and standard deviation. For hypothesis testing, the t-test and chi-square were employed using the significance level of 0.05 for the test. As for the strength of relationship between variables that proved to be significantly related, the author had used Cramer’s V to determine the degree of association.

The result of the study revealed that the level of participation in local planning of both lowland and highland leaders were not significantly different. Both leaders showed medium level in their participation. When comparing each aspect of participation, the study found that participation both in the decision-making, implementation and evaluation stages was at the

medium level. Both groups view that they benefited very little from the local development plans. However, for the integration of the local development plans with district and provincial development strategies, the lowland leaders could do better than their highland counterparts. This may be because the highland leaders still lacked the knowledge and understanding in strategic planning process to solve the development problems in their local communities and did not have close working relationship with the government officials at the district and provincial levels.

The result of the study also showed the basic socio-economic factors such as sex, marital status, income, and the number of times the leaders were elected had a significant relationship with the level of participation in local development planning of both highland and lowland leaders. Finally, it is hoped that this study will be of some value for those who are keen in planning integration and trying to encourage every development sector; public, private and the people's sector to participate in the planning process to increase the efficiency and effectiveness of the local development plans.